

Αναφορά

της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Πολίτη (ομάδα Θεσσαλονίκης) σχετικά με τις συνθήκες κράτησης και διαβίωσης μεταναστών χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα στην Ηγουμενίτσα

Ομάδα της ΕΕΔΑ, αποτελούμενη από τους Ελένη Καλαμπάκου (δικηγόρος), Μωϋσή Καραμπεϊδή (δικηγόρος), Αντώνη Σπάθη (δικηγόρος), Θέμη Τσολάκου (δικηγόρος) και Χρύσα Γιαννοπούλου (υπ. Διδ. Κοιν. Ανθρωπολογίας), επισκέφθηκε την Ηγουμενίτσα στις 2 και 3 Δεκεμβρίου 2010, στο πλαίσιο έρευνας για τις συνθήκες κράτησης και διαβίωσης των μεταναστών. Επισκέφθηκε τους χώρους κράτησης του Λιμενικού Σώματος της Ηγουμενίτσας, καθώς και τον αυτοσχέδιο καταυλισμό μεταναστών στο Λαδοχώρι και συναντήθηκε με τον Διοικητή του Τμήματος Αλλοδαπών, τον Προϊστάμενο Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσπρωτίας και φορείς της πόλης.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

Πέμπτη, 02/12/2010

Το πρωί της Πέμπτης η ομάδα μετέβη στην Ηγουμενίτσα, όπου επισκέφτηκε αρχικά τα κρατητήρια του λιμενικού σώματος, τα οποία βρίσκονται εντός του λιμένα Ηγουμενίτσας. Η είσοδος μας επετράπη λόγω της δικηγορικής μας ιδιότητας και μόνο αφού δώσαμε μια λίστα με έξι ονόματα πελατών μας, κατόπιν τηλεφωνικής άδειας από τον προϊστάμενό.

Υπήρχαν δύο χώροι – αποθήκες που λειτουργούσαν ως κρατητήρια και άλλα τέσσερα κτίρια που λειτουργούσαν ως γραφεία. Σύμφωνα με μια λίστα που μας επεδείχθη, την ημέρα της επίσκεψής μας κρατούνταν συνολικά 62 άτομα, εκ των οποίων 35 στον ένα χώρο και 27 στον άλλο.

Η είσοδος μας επετράπη μόνο στον έναν από τους δύο χώρους κράτησης, στον οποίο βρίσκονταν δύο κελιά που χωρίζονταν μεταξύ τους από ένα στενό διάδρομο. Στο ένα που ήταν περίπου 8 τ.μ., στοιβάζονταν γύρω στα 10 άτομα. Είχε ένα χτιστό - σχετικά στενό - πάγκο που χρησιμοποιούνταν από τους κρατούμενους τόσο για να κάθονται όσο και να κοιμούνται. Ωστόσο ο πάγκος δεν επαρκούσε για όλους, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι να κοιμούνται στο πάτωμα, πάνω σε στρώματα και κουβέρτες. Στο απέναντι κελί, εμβαδού περίπου 16 τ.μ., στοιβάζονταν 17 άτομα. Και σε αυτόν τον χώρο υπήρχε ένας χτιστός πάγκος και στρώματα στο πάτωμα. Στο βάθος του κελιού αυτού υπήρχε ένας μικρός χώρος, πιθανόν τουαλέτας - ο οποίος διαχωριζόταν από το υπόλοιπο κελί με μία κουβέρτα που κρεμόταν από το ταβάνι αντί για πόρτα- , ενώ στο εξωτερικό του κτιρίου βρίσκονταν δύο χημικές τουαλέτες. Ο ενδιάμεσος διάδρομος είχε στοιβαγμένα στο πάτωμα παπούτσια, ρούχα και λοιπά προσωπικά είδη των κρατουμένων.

Ο χώρος θερμαίνονταν με ένα κλιματιστικό. Η δυσσομία ήταν έντονη και ανυπόφορη, καθώς δεν υπήρχε κανένα παράθυρο, ενώ η πόρτα του χώρου κράτησης, που ήταν η μόνη διέξοδος εξαερισμού, άνοιγε περιστασιακά μόνο για επισκεπτήριο ή για τη σίτιση των κρατουμένων, δηλαδή για ελάχιστη ώρα τη μέρα.

Ο άλλος χώρος κράτησης, περίπου 30 τ.μ. (που βρισκόταν απέναντι ακριβώς, δίπλα στη θάλασσα) είχε επίσης χτιστούς χαμηλούς πάγκους, στρώματα και κουβέρτες στο πάτωμα και δεν είχε παράθυρα. Η θέρμανση γινόταν επίσης με κλιματιστικό, το οποίο όμως τη μέρα της επίσκεψης δεν λειτουργούσε κατά τη δήλωση των λιμενικών. Ως είσοδο είχε ένα μικρό ημι-υπαίθριο χώρο, γύρω στα 4 τ.μ., περιφραγμένο με κάγκελα – πλέγματα, στον οποίο οι περισσότεροι κρατούμενοι στοιβάζονταν όρθιοι. Δίπλα σε αυτόν τον ημι-υπαίθριο χώρο υπήρχε, περιφραγμένη επίσης, μια χημική τουαλέτα και ένα λάστιχο, το οποίο μας υπέδειξαν οι λιμενικοί ως τη μόνη παροχή νερού, τόσο πόσιμου όσο και για μπάνιο.

Από τη συζήτηση με τους λιμενικούς έγινε κατανοητό ότι δεν υπήρχε σε κανέναν από τους δύο χώρους κράτησης άλλη δομή για μπάνιο ή ζεστό νερό, ούτε και δυνατότητα για πλύσιμο και αλλαγή των ρούχων από τους κρατούμενους.

Για φαγητό ο κάθε κρατούμενος δικαιούνταν δύο μικρά σάντουιτς το μεσημέρι και δύο ίδια το βράδυ. Αυτά βρίσκονταν μέσα σε μια μπλε σακούλα σκουπιδιών και οι λιμενικοί τους τα έδιναν μέσα από τα κάγκελα. Δεν υπάρχει καμία άλλη πρόνοια για παροχή συσσιτίου, ενώ η προβλεπόμενη από το νόμο αποζημίωση των 5,65 € την ημέρα δε δίδεται απευθείας στους κρατούμενους, αλλά, έπειτα από σχετική σύμβαση που έχει συναφθεί από τη διοίκηση του λιμενικού σώματος, δίδεται απευθείας στον προμηθευτή των σάντουιτς.

Όσον αφορά στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, οι κρατούμενοι ανέφεραν ότι παρά το γεγονός ότι έχουν ζητήσει κατ' επανάληψη να τους δει γιατρός, δεν έχει γίνει αποδεκτό το αίτημά τους. Ωστόσο, οι λιμενικοί υποστήριξαν ότι τους μεταφέρουν στο νοσοκομείο, εφόσον χρειαστεί. Εκείνο πάντως που διαπιστώθηκε ήταν ότι οι ανήλικοι που κρατούνταν, είχαν μεταφερθεί στο νοσοκομείο για ακτινογραφίες.

Χώρες προέλευσης-Διερμηνεία:

Ιράκ, Αφγανιστάν, Παλαιστίνη, Αλγερία. Δεν υπήρχε διερμηνέας για καμία γλώσσα.

Κράτηση

Εκείνη την ημέρα κρατούνταν 62 άτομα, μεταξύ αυτών ένα έλληνας οδηγός και 15 ανήλικοι. Οι λιμενικοί μας είπαν ότι η κράτηση διαρκεί από μία μέχρι 25 το πολύ μέρες. Όσοι πάντως αφήνονται συνήθως συλλαμβάνονται εκ νέου, με αποτέλεσμα πολλοί να έχουν κρατηθεί αρκετές φορές διαδοχικά. Επίσης, πληροφορηθήκαμε ότι οι περισσότεροι είναι επιστρεφόμενοι (άμεσα επαναπροωθούμενοι) από την Ιταλία. Ανέφεραν μάλιστα περιστατικά μεταναστών που είχαν επαναπροωθηθεί από τις ιταλικές αρχές και είχαν υποστεί σωματικές βλάβες (ξυλοδαρμός σε έγκυο, πρησμένα μάτια σε ανήλικο κ.α.), ή που τους είχαν πάρει τα χρήματά τους.

Γενικά οι λιμενικοί εμφανίστηκαν ιδιαίτερα προβληματισμένοι και εκνευρισμένοι για την κατάσταση που καλούνται να διαχειριστούν. Παραδέχθηκαν ότι το φαγητό για τους κρατούμενους είναι ανεπαρκές και ότι αυτοί προσπαθούν κάποιες φορές να αναπληρώσουν τα κενά με δικά τους έξοδα, ενώ ανέφεραν με απογοήτευση ότι δεν υπάρχει βοήθεια για την κατάσταση από κανένα φορέα στην πόλη, ούτε από οργανώσεις, τοπικές ή άλλες.

Ανήλικοι Κρατούμενοι

Οι δεκαπέντε ανήλικοι κρατούνταν στους ίδιους χώρους με τους υπόλοιπους. Οι ηλικίες τους κυμαίνονταν από 10 έως 17 ετών. Μερικοί από αυτούς μας ανέφεραν ότι είχαν κάποιους συγγενείς σε άλλες χώρες της Ε.Ε. (κυρίως στη Γερμανία). Κατά τη συνάντησή μας με το Διοικητή του Τμήματος Αλλοδαπών και τον Προϊστάμενο της Εισαγγελίας, διαπιστώθηκε ότι είχε ειδοποιηθεί η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας για την παραπομπή τους στα ειδικά Κέντρα Ασυνόδευτων Ανηλίκων, και για τους πέντε από αυτούς είχε διασφαλιστεί η μετάβασή τους στα ως άνω κέντρα. Για τους υπόλοιπους καθυστερούσε η διαδικασία, καθώς δεν υπήρχαν διαθέσιμες θέσεις. Μετά από παρέμβασή μας διασφαλίστηκε η μετάβαση άλλων πέντε ανηλίκων σε χώρο που υποδείξαμε.

Παρασκευή, 3/12/2010

Καταυλισμός μεταναστών.

Η ομάδα επισκέφθηκε το κύριο σημείο συγκέντρωσης και διαμονής των μεταναστών στην Ηγουμενίτσα, τον αυτοσχέδιο καταυλισμό στο Λαδοχώρι, προκειμένου να καταγράψει την κατάσταση και να παρέχει νομική συμβουλή. Ο καταυλισμός βρίσκεται πολύ κοντά στην έξοδο της Ηγουμενίτσας, ακριβώς πάνω από την αφετηρία της Εγνατίας οδού, (σημείο - κόμβος για τη διέλευση των φορτηγών), ενώ ο πληθυσμός του αριθμεί περίπου 500 άτομα, κυρίως νεαρούς άντρες, που αναπτύσσονται ανά εθνικότητα σε διάφορα σημεία [Αφγανοί, Κούρδοι, Σομαλοί, Παλαιστίνιοι, Ιρακινοί, Ιρανοί]. Η παραμονή τους κυμαίνεται από λίγες μέρες έως και χρόνια, χωρίς κανένα καταφύγιο προστασίας από τα καιρικά φαινόμενα, με εξαίρεση κάποιες αυτοσχέδιες εστίες φωτιάς σε κάδους και νάιλον παραπτετάσματα.

Η αίσθηση της προσωρινότητας και η προσδοκία της φυγής ήταν έντονη στην επαφή και τη συζήτηση που είχαμε. Οι μετανάστες επιδιώκουν να σκαφαλώσουν σε ένα φορτηγό και να κρυφτούν εκεί ή συγκεντρώνουν χρήματα για να εξασφαλίσουν την - υπερβολικά μεγάλη- αμοιβή των μεταφορέων, προκειμένου να περάσουν στην Ιταλία..

Οι τοπικές αντιρατσιστικές οργανώσεις, ο πολιτιστικός σύλλογος της περιοχής αλλά και μεμονωμένα ευαίσθητοποιημένοι πολίτες οργανώνουν στον καταυλισμό συσσίτια και υπαίθρια ιατρεία με φάρμακα από δωρεές πολιτών. Η ομάδα πληροφορήθηκε από γιατρό της

περιοχής, μέλος των Γιατρών του Κόσμου, ότι εντός του μηνός η ως άνω οργάνωση θα λειτουργήσει ιατρείο που θα στελεχώνεται από χειρουργό, καρδιολόγο, δερματολόγο και παθολόγο. Για το λόγο μάλιστα αυτό, παραχωρήθηκε από τη διοίκηση του νοσοκομείου χώρος στο Κέντρο Ψυχικής Υγείας που βρίσκεται πολύ κοντά στον καταυλισμό.

Παρατηρήσεις ΕΕΔΑΠ

Οι χώροι κράτησης στερούνται υποδομών που να ανταποκρίνονται στις ελάχιστες προδιαγραφές που προβλέπει ο νόμος, το κοινοτικό δίκαιο και οι διεθνείς συμβατικές δεσμεύσεις της χώρας. Συγκεκριμένα, στερούνται επαρκούς φωτισμού και αερισμού με αποτέλεσμα να υπάρχει έντονη δυσοσμία και υγρασία, δεδομένου ότι στον χώρο αυτόν συνωστίζονται πολλοί κρατούμενοι. Την παραπάνω αποπνικτική ατμόσφαιρα επιτείνει το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των κρατούμενων καπνίζει ακατάπαυστα. Παράλληλα, δεν υπάρχουν χώροι ατομικής υγιεινής, ζεστό νερό, ούτε λαμβάνεται πρόνοια για το ρουχισμό των κρατούμενων. Επίσης, δεν υπάρχουν μαγειρεία ούτε δίδεται στους κρατούμενους συσσίτιο, ενώ η διατροφή τους με τέσσερα σάντουιτς ημερησίως δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χαρακτηριστεί πλήρης. Επιπλέον, δεν λαμβάνει χώρα προαυλισμός τους, γεγονός που εγκυμονεί κινδύνους για την σωματική και την ψυχική τους υγεία, ενώ δεν υπάρχει καρτοτηλέφωνο ούτε άλλη δυνατότητα επικοινωνίας με τον έξω κόσμο.

Ειδικά, καθώς η παραμονή ασυνόδευτων ανηλίκων στα κρατητήρια απαγορεύεται από το νόμο, δεν προβλέπεται για αυτούς ημερήσια αποζημίωση για τη διατροφή τους. Εφόσον όμως στην πράξη κρατούνται, και μάλιστα για πολλές μέρες, λόγω του ότι το Υπουργείο Υγείας αδυνατεί να τους μεταφέρει έγκαιρα στα ειδικά κέντρα φιλοξενίας, καταγράφονται ως κρατούμενοι ενήλικες, ώστε να υπάρχει πρόνοια για τη σίτισή τους. Εξάλλου, για ακόμα μια φορά διαπιστώθηκαν στην Ηγουμενίτσα τα προβλήματα που συνεπάγεται η ανάθεση της προσωρινής επιτροπείας των ασυνόδευτων ανηλίκων στην αρμόδια Εισαγγελική Αρχή (σύμφωνα με τα άρθρα 1589-1603 ΑΚ., άρθρο 19 π.δ. 220/2007, άρθρο 12 του π.δ. 90/2008 και ήδη 114/2010, που μεταφέρει στην Ελλάδα το άρθρο 17 της οδηγίας 2005/85/ΕΚ.). Πιο συγκεκριμένα, το νομικό πλαίσιο δεν προβλέπει εξαίρεση των ασυνόδευτων ανηλίκων από τη σύλληψη, την απέλαση και την κράτηση, η οποία όμως πρέπει να τελείται σε διακριτό από την κράτηση των ενηλίκων χώρο (σύμφωνα με το άρθρο 67 παρ. 3 περ. 25 π.δ. 141/1991). Πέρα από το γεγονός ότι στα κρατητήρια του λιμενικού οι ανήλικοι κρατούνταν μαζί με τους ενήλικες κατά παράβαση της νομοθεσίας, κρίσιμη είναι και η κατ' αποτέλεσμα στέρησή τους από τα δικαιώματα που έχουν οι υπόλοιποι κρατούμενοι, όπως η εκπροσώπησή τους στη συνέντευξη για να αιτηθούν άσυλο, να ασκήσουν αντιρρήσεις κατά της κράτησής τους και να προσφύγουν κατά της διαταγής απέλασής τους. Διότι, η άσκησή των δικαιωμάτων αυτών θα πρέπει να γίνει από τον αρμόδιο Εισαγγελέα- ως προσωρινό τους επίτροπο- κάτι που τόσο νομικά όσο και πρακτικά είναι αδύνατο. Παρά το γεγονός ότι τα σχετικά προβλήματα με την κράτηση των ανηλίκων¹ και τους θεσμούς επιτροπείας τους έχουν επισημανθεί σε πολλές εκθέσεις διεθνών και εγχώριων οργανισμών², η κατάσταση παραμένει η ίδια, με αποτέλεσμα να κρατούνται ανήλικοι υπό άθλιες συνθήκες, μαζί με ενήλικες, χωρίς σε καμία περίπτωση να

¹ Βλ. Συνήγορο του Παιδιού, Ειδική Έκθεση, Διοικητική κράτηση και απέλαση αλλοδαπών ανηλίκων <http://www.synigoros.gr/reports/SR-detention-expulsionOCTOBER-2005.pdf>.

² Βλ. «Πολιτικές για τις Ρυθμίσεις Υποδοχής, Επιστροφής και Ένταξης και Στατιστικά Στοιχεία για τους Ασυνόδευτους Ανηλίκους στην Ελλάδα», Μελέτη για το Υπουργείο Εσωτερικών, Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημητρίου Τσάτσου, Αθήνα 17/8/2009, emn.sarenet.es/Downloads/download.do;jsessionid...?fileID=895 καθώς και τις αναφορές διεθνών οργανισμών στις οποίες παραπέμπει. Βλ. επίσης και Submission by the United Nations High Commissioner for Refugees for the Office of the High Commissioner for Human Rights' Compilation Report - Universal Periodic Review: Greece, November 2010, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4cd8f2ec2.html>.

λαμβάνεται υπόψη το βέλτιστο συμφέρον τους, όπως επιτάσσουν οι διεθνείς συνθήκες και το εγχώριο δίκαιο.

Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια, στην πόλη της Ηγουμενίτσας, στους λόφους της και στα περίχωρα, πλήθος μεταναστών και προσφύγων συρρέουν με στόχο την μετακίνησή τους στην Ιταλία. Το λιμάνι της Ηγουμενίτσας λειτουργεί για τους μετανάστες ως σημείο κυρίως εξόδου από τη χώρα, εκτός των περιπτώσεων της επαναπροώθησής τους από την Ιταλία. Η προσωρινότητα της παραμονής τους δεν αποτελεί μόνον ανθρωπολογικό μέγεθος αλλά ταυτόχρονα και κριτήριο για την οργάνωση των κρατικών πολιτικών και την αποφυγή της εκτέλεσης των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας σε σχέση με τις ανθρωπίνες και αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης μεταναστών και προσφύγων. Διότι, αν και η Ηγουμενίτσα αναγνωρίζεται ως ελεγχόμενη μεθόρια διάβαση, δεν διατηρεί Ειδικούς Χώρους Παραμονής Αλλοδαπών, που να ικανοποιούν το αίτημα για ανθρωπίνες συνθήκες διαβίωσης μέχρι την τακτοποίηση της προσωπικής κατάστασης κάθε αλλοδαπού, με αποτέλεσμα να στοιβάζονται στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων και των λιμανιών σε άθλιες συνθήκες. Εξάλλου, τις περισσότερες φορές οι χώρες προέλευσης ή καταγωγής των μεταναστών στην Ηγουμενίτσα αρνούνται την επάνοδό τους με αποτέλεσμα να μην είναι απελάσιμοι ή να καθίστανται στην πράξη ανέφικτες οι απελάσεις τους.

Από την άλλη πλευρά η μέχρι σήμερα δύσκολη πρόσβαση στη διαδικασία υποβολής και εξέτασης αιτήσεως ασύλου έχει απαξιώσει τόσο το θεσμό, ώστε οι μετανάστες της Ηγουμενίτσας, ακόμα και αν είναι ουσιαστικά πολιτικοί πρόσφυγες, εμφανίζονται απρόθυμοι να αιτηθούν το καθεστώς διεθνούς προστασίας, είτε γιατί δεν θέλουν να εξαντλήσουν το δικαίωμα της αίτησης ασύλου στην Ελλάδα, είτε για να μην συνδεθούν με το ελληνικό έδαφος λόγω της εκκρεμής αίτησης και επαναπροωθηθούν στην Ελλάδα βάσει του 343/2003 Κανονισμού του Συμβουλίου ΕΕ «Δουβλίνο II». Ως αποτέλεσμα, άνθρωποι τόσο ορατοί στην πόλη και στο βουνό γύρω της να είναι τελικά θεσμικά αόρατοι. Την κατάσταση επιβαρύνει η υπ' αριθμ. Υ4α/οικ.114759/20-9-2010 εγκύκλιο του ΥΥΚΑ, διευκρινιστική σχετικών νόμων και υπουργικών αποφάσεων, σύμφωνα με την οποία η πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μεταναστών έχει ουσιαστικά αποκλειστεί, καθώς κανείς δεν είναι σε θέση να καταβάλλει το προβλεπόμενο αντίτιμο των 3 ευρώ. Μόνη εξαίρεση τίθεται για όσους έχουν αναγνωρισθεί ως πολιτικοί πρόσφυγες ή έχουν καταθέσει αίτηση ασύλου, περιπτώσεις που δεν συναντά κανείς μεταξύ των πληθυσμιακών ομάδων του ως άνω καταυλισμού. Αυτό έχει συνέπεια να περιθάλπονται ασθενείς μόνο κατόπιν πρωτοβουλίας κάποιων γιατρών που καταβάλλουν οι ίδιοι το αντίτιμο του εισιτηρίου, παρά τις έντονες αντιδράσεις που συχνά συναντούν από μερίδα συναδέλφων και νοσηλευτών.

Τέλος, η ανωτέρω περιγραφείσα κατάσταση με τον μαζικό συνωστισμό των εξαθλιωμένων μεταναστών στην περιοχή της Ηγουμενίτσας και την απουσία οποιασδήποτε πρόνοιας και παρέμβασης από την πλευρά του κράτους, έχει ως αποτέλεσμα να αρχίσουν να εμφανίζονται ανησυχητικά φαινόμενα ρατσιστικής βίας σε βάρος τους από μερίδα «αγανακτισμένων» πολιτών, οι οποίοι νιώθουν ότι απειλούνται τόσο οι περιουσίες τους όσο και η κοινωνική ειρήνη. Το τυφλό χτύπημα με τον εν ψυχρώ πυροβολισμό 5 μεταναστών που έλαβε χώρα την 10.11.2010 στο 3ο χλμ της Εγνατίας οδού και που είχε ως αποτέλεσμα τον βαρύτατο τραυματισμό ενός εξ' αυτών και τον ακρωτηριασμό του, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τυχαίο γεγονός, αλλά είναι απότοκο της κλιμακούμενης από καιρό βίας που ασκείται σε βάρος της ευπαθούς αυτής ομάδας και υποδηλώνει μια υποβόσκουσα ρατσιστική μεταστροφή μερίδας – μικρής ακόμα – του τοπικού πληθυσμού. Η ΕΕΔΑΠ σε στενή συνεργασία με τις τοπικές αντιρατσιστικές οργανώσεις και το δίκτυο CLANDESTINA έχει αναλάβει την αποκατάσταση και τη νομική βοήθεια των θυμάτων της άνω εγκληματικής ενέργειας και θα παρακολουθεί στενά το φαινόμενο της κλιμακούμενης έξαρσης της ρατσιστικής βίας τόσο στην Ηγουμενίτσα όσο και στην ελληνική επικράτεια γενικότερα.